

Hilde Claessens,
verpleegkundige op
de spoedafdeling

Hilde Claessens is al 29 jaar aan de slag in het UZA. 'Ik begon hier enkele weken voor de spoed opening,' vertelt ze. 'Ik heb hier zelfs eventjes gewoond, toen de spoed nog niet in gebruik was en ik nog geen woonplaats had in Antwerpen.'

Door het rood

Een spoedverpleegkundige krijgt elke shift een andere taak toegewezen. 'Je vangt patiënten op die op spoed binnenkomen, of verpleegt de mensen die er al liggen. Je observeert de patiënten, regelt onderzoeken enzovoort. Een gespecialiseerde afdeling is de *chest pain unit*, voor mensen met hartproblemen. Zij krijgen de nodige onderzoeken en indien nodig een hartkatheterisatie.' De twee ambulances en het MUG-voertuig bemannen is ook een taak van de spoedverpleegkundigen. Een van de ambulances wordt ingezet als klinimobiel om mensen met hartproblemen of andere ernstige aandoeningen op te halen in andere ziekenhuizen. Nog meer actie is er als de 100-centrale een ambulance of de MUG oproept.

Een verpleegkundige op de spoedafdeling weet nooit wat de dag – of de nacht – zal brengen. De ene keer heerst er relatieve rust, de andere keer ren je heel je shift van hot naar her. In elk geval, saai is het zelden.

Speed-date op spoed

Per shift zijn er acht verpleegkundigen die in een beurtrol al die taken uitvoeren. 'Je weet nooit wat te verwachten. Soms kom je een hele shift niet buiten met de ambulance, terwijl de volgende ploeg heel de dag op de baan is.' Juist de afwisseling maakt het een fijn beroep, vindt Hilde. 'Het verveelt niet rap doordat het altijd anders is. Veel collega's, en zeker de jongeren doen het liefst de MUG. Ze zijn graag uit huis en maken graag dingen mee.' Meestal is het immers de verpleegkundige die met de MUG rijdt. 'Ook door het rood, ja. Ik denk dan altijd *als mijn moeder mij nu zou zien...*'

Per shift zijn er acht verpleegkundigen die in een beurtrol al die taken uitvoeren. 'Je weet nooit wat te verwachten. Soms kom je een hele shift niet buiten met de ambulance, terwijl de volgende ploeg heel de dag op de baan is.' Juist de afwisseling maakt het een fijn beroep, vindt Hilde. 'Het verveelt niet rap doordat het altijd anders is. Veel collega's, en zeker de jongeren doen het liefst de MUG. Ze zijn graag uit huis en maken graag dingen mee.' Meestal is het immers de verpleegkundige die met de MUG rijdt. 'Ook door het rood, ja. Ik denk dan altijd *als mijn moeder mij nu zou zien...*'

Zesde zintuig

Welke kwaliteiten – naast goede stuurkunsten – heeft een spoedverpleegkundige zoal nodig? 'Je moet er van het ene moment op het andere kunnen invliegen. Het kan van heel rustig opeens heel hectisch worden. Je moet in stresserende omstandigheden kunnen werken. Er wordt hier al eens geroepen en dat moet je kunnen plaatsen. Verder moet je mensen kunnen geruststellen, maar ook assertief zijn. Zeker met de MUG kom je soms in situaties terecht waarin je het heft in handen moet nemen om je werk te kunnen doen.'

Als spoedverpleegkundige ontwikkel je volgens Hilde ook een zesde zintuig. 'We hebben hier heel veel apparatuur die de patiënten opvolgt, maar door de jaren weet je bijna instinctief wie je in de gaten moet houden, zelfs als de apparatuur aangeeft dat alles oké is.'

HOE WORD JE SPOEDVERPLEEGKUNDIGE?

Studenten kunnen na drie jaar verpleegkunde een specialisatiejaar spoed en intensieve zorg volgen. 'Nog vaker beginnen nieuwe mensen na die drie jaar al te werken en spreiden ze het specialisatiejaar over twee jaar. Hun werk hier telt dan als stage,' licht Hilde Claessens toe. 'Eens ze hun beroepstitel hebben behaald, worden ze intern opgeleid om ambulances te begeleiden en met de MUG te rijden.'

